

3) różnicę, jaka powstanie w wypadkach, jeżeli suma listów zastawnych względnie obligacji Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego z nieprzedłużonym okresem umorzenia, podlegających wycofaniu w danym półroczu ze względu na ostateczny ich termin umorzenia, będzie przewyższała ogólną sumę, przeznaczoną zgodnie z planami amortyzacyjnymi pożyczek i obowiązującymi przepisami na umorzenie w danym półroczu listów zastawnych względnie obligacji odpowiedniej emisji lub serji.

§ 6. Oprocentowanie 8% dolarowych listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego, stanowiących własność Skarbu Państwa ulega obniżeniu do 6% w stosunku rocznym, poczynając od dnia 1 stycznia 1933 r.; okres umorzenia tych listów nie ulega zmianie.

Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego zwracać będzie dłużnikom nadwyżkę oprocentowania wierzytelności, na których podstawie wypuszczono 8% listy zastawne dolarowe, wynikającą z obniżenia oprocentowania tych listów zastawnych.

Walne zgromadzenie towarzystwa obowiązane jest powziąć uchwałę w sprawie zwracania dłużnikom, wynikającej z obniżenia oprocentowania 8% dolarowych listów zastawnych nadwyżki oprocentowania wierzytelności, na których podstawie wypuszczono te listy zastawne. O ile powyżej wymieniona uchwała walnego zgromadzenia nie będzie powzięta w ciągu 50 dni od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia Minister Skarbu może wstrzymać wykonanie postanowienia ustępu 1 niniejszego paragrafu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

48.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lutego 1933 r.

w sprawie okresów umorzenia wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich, banków hipotecznych i Wileńskiego Banku Ziemskiego oraz obligacje banków komunalnych, jak również wydanych na podstawie tych wierzytelności listów zastawnych i obligacji.

Na podstawie art. 3 i 17 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. o obniżeniu oprocentowania i przedłużeniu okresów umorzenia wierzytelności długotermino-

wych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje oraz wydanych na podstawie tych wierzytelności listów zastawnych i obligacji (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950) zarządzam co następuje:

§ 1. Okres umorzenia wierzytelności amortyzacyjnych, na podstawie których wypuszczono oprocentowane powyżej 5% rocznie listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie (z wyjątkiem wierzytelności, na podstawie których wypuszczono 6% listy zastawne frankowe oraz z wyjątkiem ustanowionym w § 2), Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie i Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu, jak również okres umorzenia wierzytelności amortyzacyjnych i nieamortyzacyjnych, na podstawie których wypuszczono oprocentowane powyżej 5% rocznie listy zastawne Wileńskiego Banku Ziemskiego Spółki Akcyjnej w Wilnie — ustala się na lat 55, przyczem przez pierwsze trzy lata tego okresu wstrzymuje się spłatę kapitału tych wierzytelności.

§ 2. Każda z wierzytelności, na podstawie których wypuszczono 8% dolarowe listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serji z roku 1924 zostanie podzielona na dwie części w stosunku 31,75 do 68,25 czyli w takim stosunku, w jakim znajduje się poręczona przez Skarb Państwa część tej serji listów zastawnych do części nieporęczonej. Okres umorzenia części wierzytelności, odpowiadającej części poręczonej, ustala się na lat dziesięć, bez zastosowania okresu wstrzymania spłaty kapitału. Okres umorzenia oraz wstrzymania spłaty kapitału części wierzytelności, odpowiadającej części nieporęczonej ustala się zgodnie z postanowieniami § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Okres umorzenia wierzytelności, na podstawie których wypuszczono listy zastawne towarzystw kredytowych miejskich ustala się na lat trzydzieści sześć, przyczem przez pierwsze trzy lata tego okresu wstrzymuje się spłatę kapitału tych wierzytelności.

§ 4. Okres umorzenia wierzytelności, na podstawie których wypuszczono listy zastawne banków hipotecznych ustala się na lat trzydzieści trzy, przyczem przez pierwsze trzy lata tego okresu wstrzymuje się spłatę kapitału tych wierzytelności.

§ 5. Okres umorzenia wierzytelności, na podstawie których wypuszczono obligacje banków komunalnych ustala się na lat trzydzieści trzy.

§ 6. Jeżeli w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950) spłata kapitału wierzytelności, wymienionych w paragrafach poprzedzających, była wstrzymana a pobierano od nich opłaty na fundusze gwarancyjne, to w ciągu pierwszych trzech lat nowoustalonych niniejszem rozporządzeniem okresów umorzenia będzie wstrzymana zarówno spłata kapitału tych

wierzytelności jak i pobór opłat na fundusze gwarancyjne; po upływie trzech lat wznowiony będzie tylko pobór opłat na fundusze gwarancyjne na przeciąg co najmniej takiego okresu, jaki pozostawał jeszcze zgodnie z warunkami danej emisji na utworzenie funduszu gwarancyjnego; po upływie tego ostatniego okresu rozpocznie się umorzenie wierzytelności, które nastąpi w ciągu czasu pozostałego z odpowiednich okresów umorzenia, ustanowionych rozporządzeniem niniejszym.

§ 7. Przedłużone okresy umorzenia wierzytelności wymienionych w § 1 do 5 rozporządzenia niniejszego rozpoczynają się:

1) o ile raty tych wierzytelności są płatne z góry — od daty, od której biegnie najbliższa rata, przypadająca do zapłaty po dniu 30 listopada 1932 roku,

2) o ile raty tych wierzytelności są płatne z dołu — od daty, od której biegnie najbliższa rata, przypadająca do zapłaty po dniu 3 stycznia 1933 roku,

3) o ile raty tych wierzytelności są płatne na warunkach odmiennych, niż określone pod punktami 1 i 2 — od daty, od której biegnie najbliższa rata, przypadająca do zapłaty po dniu 30 listopada 1932 roku.

Do nowych okresów umorzenia ulega przeniesieniu pozostający do umorzenia kapitał wierzytelności.

Jeżeli wskutek postanowień ust. 1 niniejszego paragrafu powstanie na korzyść instytucji różnica pomiędzy pierwszymi kuponami od skonwertowanych listów zastawnych i obligacji, a pierwszą ratą przeznaczoną na pokrycie tych kuponów, to instytucja różnicę tę zwróci dłużnikom, którzy tę pierwszą ratę uiszcili.

§ 8. Okres umorzenia wierzytelności, na podstawie których Poznańskie Ziemstwo Kredytowe w Poznaniu wypuściło listy zastawne dolarowe, płatne w dniu 1 lipca 1933 r., ustala się na lat 33, poczynając od dnia 1 stycznia 1933 roku, przyczem przez pierwsze trzy lata tego okresu wstrzymuje się spłatę kapitału tych wierzytelności.

§ 9. Okres umorzenia wierzytelności, na podstawie których Poznańskie Ziemstwo Kredytowe w Poznaniu wypuściło 6% listy zastawne, określone w równowartości żyta, płatne w dniu 1 lipca 1933 r., ustala się na lat 23, poczynając od dnia 1 stycznia 1933 r., przyczem przez pierwsze trzy lata tego okresu wstrzymuje się spłatę kapitału tych wierzytelności.

§ 10. Listy zastawne i obligacje, wypuszczone na podstawie objętych konwersją wierzytelności wymienionych w paragrafach poprzedzających, z wyjątkiem 8% dolarowych listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serji z roku 1924, za które udzielona została poręka Skarbu Państwa, ulegają konwersji na listy zastawne i obligacje umarżalne na zasadach, odpowiadających okresom umorzenia i wstrzymania spłaty kapitału

tych wierzytelności. Listy zastawne 8% dolarowe Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serji z roku 1924, za które udzielona została poręka Skarbu Państwa (§ 2 niniejszego rozporządzenia) umarżane będą amortyzacyjnie jako odrębna serja w okresie do dnia 22 grudnia 1941 roku.

§ 11. Wierzytelności, zabezpieczające listy zastawne Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu, określone w równowartości żyta oraz wypuszczone na ich podstawie listy zastawne, ulegają przerachowaniu na złote według przeciętnych cen żyta, notowanych na giełdzie zbożowej w Poznaniu w miesiącach październiku i listopadzie 1932 roku, którą to przeciętną cenę żyta ustala się na zł 15 gr 17 za 100 kg.

§ 12. Instytucje, których wierzytelności oraz listów zastawnych i obligacji dotyczy rozporządzenie niniejsze, obowiązane są w terminie do dnia 1 marca 1933 roku przedstawić Ministerstwu Skarbu do zatwierdzenia plany amortyzacyjne, oraz wzory listów zastawnych i obligacji, odpowiadające przepisom rozporządzenia niniejszego.

§ 13. Niezwłocznie po zatwierdzeniu wzoru listów zastawnych lub obligacji danej serji, instytucja obowiązana będzie wystąpić o dopuszczenie tych listów zastawnych lub obligacji do notowań na właściwej giełdzie pieniężnej. Rada Giełdowa, wydając decyzję, uwzględniającą wniosek instytucji, obowiązana będzie jednocześnie zarządzić wykluczenie z obrotów i notowań giełdowych podlegające konwersji wysokooprocentowane listy zastawne lub obligacje tej serji.

§ 14. Instytucje obowiązane są przedstawić Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia zasady obliczenia kosztów konwersji wierzytelności oraz listów zastawnych i obligacji.

Koszty konwersji wierzytelności oraz listów zastawnych i obligacji, wyłożone zastępczo przez instytucję za dłużnika, podlegają ściągnięciu razem z należnościami instytucji w terminie lub terminach ustalonych przez tę instytucję.

§ 15. Przepisy art. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950) nie rozciągają się na odsetki zwłoki, pobierane przez instytucję od zaległości. Przepisy art. 4 te same ustawy nie dotyczą obligacji, wypuszczonych na podstawie zaległości.

§ 16. 1) Wierzytelności dodatkowe przewidziane w art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950) powinny być użyte na zasilenie funduszy własnych instytucji. Wierzytelności te zapisane bądź w listach zastawnych bądź w gotowiznie wynosić będą 5% nieumorzonych sumy wierzytelności konwertowanych i powinny być oprocentowane na 4 i pół procent w stosunku rocznym.

2) Jeżeli powyższe wierzytelności dodatkowe będą zahipotekowane na danej nieruchomości pod

postacią jednej lub więcej wierzytelności samodzielnych, instytucja może: bądź wydać na ich podstawie listy zastawne nowej serii, bądź też włączyć do poszczególnych seryj swych listów — listy zastawne wypuszczone na podstawie odpowiednich wierzytelności dodatkowych. W pierwszym przypadku, oraz w razie hipotekowania wierzytelności w gotowiźnie, okres umorzenia tych wierzytelności oraz listów zastawnych ustala się na lat 55, poczynając od daty, od której biegnie pierwsza rata odsetek wierzytelności skonwertowanych, przyczem spłata kapitału będzie wstrzymana przez pierwsze 3 lata tego okresu. W drugim przypadku okres umorzenia i spłaty kapitału wierzytelności dodatkowych będzie ustalony w taki sposób, jak dla odpowiednich wierzytelności głównych.

3) Jeżeli wierzytelności dodatkowe będą zahipotekowane w drodze powiększenia o 5% nieumorzonej części każdej z wierzytelności zabezpieczonych na danej nieruchomości, instytucja powinna włączyć do poszczególnych seryj swych listów zastawnych — listy zastawne wypuszczone na podstawie odpowiednich wierzytelności dodatkowych,

przyczem okres umorzenia i wstrzymania spłaty kapitału będzie dla tych wierzytelności ustalony w taki sposób jak dla wierzytelności głównych powiększanych.

4) Z tytułu wierzytelności na podstawie których wypuszczono 8% listy zastawne dolarowe Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serji z roku 1924 zapisane zostaną wierzytelności dodatkowe w wysokości 5% nieumorzonej sumy tej tylko części omawianych wierzytelności, która odpowiada nieporęczonej przez Skarb Państwa części serji.

5) Od wierzytelności dodatkowych nie mogą być pobierane opłaty na fundusze gwarancyjne. Przepis ten obowiązuje również w przypadku włączania listów zastawnych opartych na wierzytelnościach dodatkowych do odpowiednich seryj listów zastawnych.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*